scopi noscitur pertinere sublato epi scopo de medio[a] cum consilium ne queat tunc peti ab eo[b]: nō erit propter hoc vacantis beneficij collatio differenda: nec ēt si egerit in remotis[c]. ita ꝙ nō possit ipsius presentia in breui haberi: qꝛ in petendo vel expectando eius cōsilio posset vacanti beneficio piculū imminere[d].

Rubrica De rebus ecclesie nō alienandis.

Inno.iiii.

Perpetua alienatio facta de rebus ecclesie vacantis: ⁊ non precedente tractatu ⁊ sine iusta causa nō valet. Io.an.

Dudum: ⁊ infra[e]. Dictus vero archidiacon[us] ex aduerso[f] respondit[g] illas decimas illi ecclesie restitui non debere[h]: ꝓferēs[i] in medium[k] ordinationem quādaꝫ episcopi dulmeñ. de ꝯsensu capituli[l] sui factam inter alia continentem ꝙ idem episcopus attēdēs prouentus archidiaconat[us] dulmeñ. adeo fore tenues[m] ⁊ exiles: ꝙ non sufficiebant ad eius onera[n] supportanda: prefatas decimas archidiaconatui memorato concessit: ⁊ infra. Quia vero in concessione[o] huiusmodi predicta ecclesia[p] cum vacaret legitimo caruit defensore[q]: qui sibi prius ab eodem episcopo debuerit deputari. Quia etiam tractatus[r] solēnis ⁊ diligens: qui in talibus concessionibus perpetuis[s] ⁊ alienationibus rerum ecclesiasticarum exigitur non fuit habitus in eadem: ordinationem ⁊ concessionem ipsam. Presertim[t] cum euidens necessitas, quare fieri deberet: vel vtilitas nō subesset: de fratruꝫ nostrorum consilio decernimus ñ ualere: dictas decias ipsi ecclesie[v] tā quā pertinentes[x] ad eam sententialiter adiudicare curantes.

Gregorius.x. in concilio generali lugduneñ.

Primo ꝓhibet submissionē ecclesiarū suorū immobilium bonoruꝫ vel iurium fieri laicis absqꝫ cōsensu capituli ⁊ licētia pape. Secundo cassat cōtractus q̄cunqꝫ firmitate vallatos cōtra hec decreta. faciēdos. Tertio punit p̄latos contrahentes ⁊ clericos nō cōtradicentes ⁊ laicos qui ipsos prelatos ad hoc cōpulerūt vel compellent. Quarto p̄cipit laicos per tales cōtractus eo casu quo valent vltra debitum non vsurpare ⁊ penaꝫ apponit. h. d. Io. an.

Hoc consultissimo ꝓhibem[us] edicto vniuersos[y] ⁊ singulos prelatos ecclesias sibi cōmissas bona immobilia[z] seu iura[&] ipsarum laicis submittere subijcere seu sup-

consilium ponitur pro cōsensu: de offi. delega. venerabilis. de foro cōpe. c.i. Contrarium credo: qꝛ cū habet eligere de cōsensu: nō sic liberā hꝫ potestatē sicut cū de consilio: vnde min[us] habet expectare hoc casu: ꝙ in illo: dico tñ ꝙ nō curret sibi tēpus: cū nō possit eligere: de cōcess. ꝑbē. qꝛ diuersitatē. de ele. c. vi. ꝑterea ponam[us] in requisitiōe cōcilij absētiā pro ꝯtradictiōe ad hoc de arbi. c. ij. ⁊. li. qđ in cōsensu esse non potest: ⁊ facit ꝑ hac parte qđ dixi. de rescrip. si ꝑ te i gl. sed pone.

a Medio. i. de hac vita. ⁊ expōe vt dꝭ. xxiij. q. iiij. h aūt vita. ⁊ qre dicatur media ibi no.

b Ab eo. simile de rescrip. si gratiose.

c Remotis: arbitrariū erit hoc terminare ꝭm cōsideratiōnē temporis q̄ sequitur infra.

d Imminere: habes similem casum. s. de offi. dele. si is cui. c. lib. ⁊ no. ꝙ difficultas prestatiōis reddit obligationeꝫ inutilē contra id. ff. d v. ob. l. ij. §. i. Item nec seruatur forma q̄ inerat collationi. ergo nō valet qđ agitur. ff. de arbi. l. parum. Solu. lꝫ in contractibus grauis vel īpossibilis modus vel conditio vitiet cōtractum: secus in spiritualib[us]. s. de conditionibus ap. ca. vlti. reijcitur ergo nec rem inutilem reddit. Item periculum vacationis que imminet immutat ius quod alias eēt seruandum: sic. s. d testa. c. ij. eo. lib. de offi. deleg. si is cui.

Dudum. Diuiditur i tres partes. In prima actoris decisa petitio In secunda rei defensio ibi dictus vero. In tertia ibi: qꝛ vero pape diffinitio tribus fulcita rōnib[us] secunda ibi: quia etiam. Tertia ibi. presertim. Do.

e Et infra. itelligas ꝙ quidaꝫ rector cuiusdā ecclesie dioce. dulmeñ. petebat sibi ⁊ ecclesie sue restitui ⁊ adiudicari decimas quas archidiaconus Dulmeñ. percipiebat in sua parochia: que de iure ⁊ consuetudine antiq̄ ꝑtinebant ad ipsam ecclesiam: dictus vero ⁊c.

f Aduerso: ad petitionem ipsius rectoris.

g Respōdit: cōtestando litē. ⁊ facit qđ dixi de lit cōtesta. c. ij.

h Nō deberꝛ: nec adiudicari: vt īdecisione dixi: vt pꝫ i fi. nā sñia ⁊c. d or. co. cum dilectus. i Proferēs: archi. excipiēdo cōtra itētiōeꝫ actoris

k In mediū. i. in iudiciū vbi est mediū īter actorē ⁊ reum.

l Capituli: ꝑ hoc videbatꝛ valere: de his q̄ fi. a pla. c. ij. ⁊. iij. sꝫ h nō sufficit: ex quo diligens forma ꝭuata ñ fuit: nec cā suberat ⁊ vacabat ecclesia vt sequitur. m Tenues: iusta videbatꝛ cā: sed nō apparuit vera vt dꝭ in fi. sed nūquid dices istā iustā cām īdistincte si alias fuisset tunc vera certe sic. s. de ꝑbē. exposuisti. nā etiā capellas posset annectere ob hanc cāꝫ: vt ibi dꝭ. eps eni de cōsensu capituli sui pōt ecc̄iam ⁊ res suas ex iusta ⁊ honesta cā alteri dare: de his que fi. a pla. c. iij. ⁊. c. pastoralis. sed contradicit expsse. xvi. q. i. ecclesie. vbi dꝭ qꝛ antique ecclesie decimis priuari non debent: vt nouis oratorijs tribuantꝛ: ꝑ qđ. c. indistincte dicebat Aug. ꝙ eps inuito sacerdote non poterat de iure vnius ecclesie alteri dare. Sed non est verū: vt ibi no. ⁊ de hoc per Ber. de religio. do. cōstitutus. Dic ergo ꝙ. c. illud loquitur quando iusta causa non subest. vel pōt loqui quādo ipsa ecclesia in nullo sibi abundat: ad hoc. s. de prebē. cū cām pro ista parte facit. de ec. edi. ad audientiam. i. ⁊. c. tuam.

n Onera. s. cōgrue sustentationis: archi. hospitalitatis ⁊ epalium iuriuꝫ. s. de preben. de monachis

o In ꝯcessione huiusmodi facta. s. de decimis ecclesie tūc vacantis: secus si cōcederetꝛ. vel vniretꝛ ipsa ecclesia vacās. qđ dic vt in cle. e. ti. si vna.

p Ecclia: q̄ agebat. ⁊ no. ꝙ nō solū in cathedrali ecclesia locū habet ꝙ se de vacāte ⁊c. sed etiā ī minoribus ecclesijs: de offi. ordi. cum vos.

q Defensore: si igitꝛ ecclesia caret p̄lato dꝫ eps sibi aliū deputare defensorem vel iconomū qui res eius colligat: cōseruet ⁊ gubernet. lxxv. di. qm̄ quidam. de. offi. ordi cum vos. C. de episcopis ⁊ clericis omnes. §. hec nihilominus ⁊ ad huius officiū ptinet executere ⁊ denūciare iudici quare fiat alienatio: ⁊ fiat ꝑpter soluēda debita an pecunia possit h. be. i aliunde: an de fructib[us] satisfieri posset: aut de mobilibus ⁊ an poti[us] expediat obligare ꝙ distrahere: an de minus vtilis possessiōis pcio liberari posset ⁊ caueat iudex ne talis possit corrūpi. ff. de rebus eorum magis. §. non passim. ⁊. §. sequen. his omnibus consideratis defensor rem distrahere poterit: ⁊ nihilominus eps suā interponit auctoritatē. s. e. titu. c. i. de his que fi. a pla. cū aplica. si vero episcopus rem mense sue alienet hoc facit de cōsensu capituli sui: ⁊ archiepiscopus auctoritatem interponet ad hoc. ix. q. iij. c. ij. xcv. di. bene quidem circa fi. ꝭm Hosti.

r Tractat[us]: ꝭm qđ no. de his que fi. a prela. tua. ⁊ dꝫ diligenter fieri ⁊ vtile est sepius id facere: ne decipi possit: de proba. Tertio. ibi quotiens ⁊c. Solet dubitari: nunquid valeant consensus canonicoꝝ non habiti in cōi: ⁊ dixit lau. ꝙ nō: ad. l. ff. de fui. rusti. ꝑdi. ꝑ funduꝫ rn̄detur illud vex in re cōi plurib[us] vt singulis ⁊ idē tenet Hosti. in dcā decre. tua. ⁊ approbare videntꝛ. Inn. ⁊ compost. de ꝯsue. cū consuetudinis. Goff. de his q̄ fiūt a p̄la. cū aplica. ⁊ in summa ipsius ti. circa ꝑncipiū. dicit contra nā lꝫ inueniatur in electiōe ꝙ regratꝛ cōis consensus: de elec. i genesi. secus i alienatione. c. ti. cum vos. xij. q. ij. si qua de rebus: ⁊ ad hoc ꝯcor. qđ olim hic no. Ber. qui dixit ꝙ spāle erat ī electione qđ a ꝑncipio erat nullū postea non ꝯualescebat. s. de elec. auditis ī alienatione tñ qđ a ꝑncipio non valet conualescit subsequenti consensu ex nūc non vt ex tūc: dici pōt ꝙ vbi non precesserit tractatus vera sit prima opinio: vt hic: sed si precesserit ⁊ deliberauerunt alienare: lꝫ singulariter cōsentiant: valeat consensus ⁊ locū hꝫ secūda opi. sed querit hic ber. nūquid solēnitas legis hoc ius porrectū in alienatione reruꝫ ecclie locuꝫ habet: ⁊ dixit Ber. ꝙ nō de necessitate dūmodo seruetur forma. xij. q. ij. si ne. nō ob. ꝙ sit incorporatum in canonib[us]: qꝛ alij cañ. de eo non faciunt mentionem ⁊ fuit positum vt sciretur affectus ꝑncipum ad ecc̄iam. Host. cōtra propter rationē supradictā: sed tāta solēnitas in desuetudinē per vsum ꝯtrariū abijt. iiij. di. §. leges. Distinxerunt auteꝫ hic Inno. ⁊ Hosti. inter decretum auctoritateꝫ ⁊ cōsensum siue collaudationem. Decretū est sñia quia iudex cōtractum futurum iustū fore decernit auctoritatem suaꝫ interponendo: vel aliquē in possessionē mittēdo: vel mittēdū declarādo. ff. de dā. infec. si finita. §. iuli. ⁊. §. si forte. ⁊ interponitur ante cōtractū. ff. de rebus coꝝ. l. magis. §. nō passim. ⁊. §. seq. Auctoritas autē est auctorizabilis ꝯsensus qui cōpetit sibi ex publico officio vel legitima administratione: sicut sunt tutores ⁊ curatores. ff. de auctoritate tu. Cōsensus autē siue collaudatio est multoꝝ voluntas ad quos res pertinet simul iuncta: ⁊ dicunt quidā ꝙ in alienatione rei ecclesiastice nō requiritur decretuꝫ: de quo. s. dictum ē sed cause cognitio auctoritas epalis ⁊ ꝯsensus cleri.

s Perpetuis. No. ꝙ ī temporalibus in quib[us] non ita leditur ecclesia sufficit tacitus cōsensus. s. de his que fi. a prela. c. ij. in ꝑpetuis expressus ⁊ tractatus hꝫ formam. xij. q. ij. sine ꝭm Ber.

t Presertim: ecce tertiū ꝑpter qđ non valuit concessio.

v Ecclesie: non formatꝛ sñia in ꝑsonaꝫ dñi. de hoc. s. de elec. querelam.

x Pertinentes. de iure cōi. d dci. cū ꝯtigat. ⁊. c. cū ī tua. s. e. t. dudū. dic vt ibi

Hoc. Diuiditꝛ ī q̄ttuor ptes que patēt ī rubro. Secunda ibi: in. §. cōtractus Tertia ibi: ⁊ nihilominus. Quarta ibi: ex cōtractib[us] hꝫ Io. an. hoc. Diuidit in. vij. faciens secundam ibi. nō cōcedendo. Sextā ibi: laici. Septimam ibi: q vero. Do. Consultissimo. i. cū multo cōsilio facto: sic fieri debēt iura. xxv. q. ij. apostolice. ⁊. C. de legi. humanū. vel. i. ꝑ qđ ecclesijs valde cōsulitur.

y Uniuersos: ⁊ feminas cōprehēdit: de hoc dixi. s. de elec. generali.

z Immobilia. hec igitꝛ ꝓhibitio ad mobilia: ī qbus non consueuerunt tales fieri submissiones: nō extenditꝛ: lꝫ tā mobilia ꝙ imobilia ꝓhibeantꝛ alienari. s. e. ca. i. nisi que seruando seruari non possint. C. de admi. tu. lex que. Querit h gar. nunquid clericus beneficiatus faciat fructus suos ⁊ testari ⁊ donare possit: dixi d hoc s. de offi. ordi. c. presenti.

& Iura: no. iura vel incorporalia poni inter immobilia bona: hic enim in vtriusqꝫ idē ius statuitur: ad hoc. C. de lon. temp. prescrip. l. vlti. incorporalia enim

prescribi habent vt immobilia: vt ibi ad idē. C. de sa. sanc. ec. iubemus. ij. §. j.

a ¶ Ipsarū. s. ecclia⁊ ⁊ sic no. bono⁊ ecclesiastico⁊ vsum penes eccl'iaz eē de quo dic vt no. xvj. q. j. c. vlt. xij. q. j. expedit. de verbo. sig. causa.

b ¶ Supponere: pro eodem ponūtur: vel singulis singula referas.

c ¶ Cōsensu: iste requirit regulariter in alienatione: ⁊ etiaz preter hanc constitutionem requirebatur ī ꝗ casu.

d ¶ Spāli. non sufficit hoc casu generalis: ⁊ hoc est ius nouum ⁊ statutū q: ī talib⁹ submissionibus maius periculum vertitur ⁊ ideo cauti⁹ q̄ ī alijs alienationibus est agēdum. xiiij. dis. quescamus: de elec. vbi periculū. ff. ad carbo. l. j. qz quedā seruitus erat: ⁊ vt laici qui sepe verabāt vel verari ꝓmittebāt ecclesias vt eis fierēt tales submissiones videntes illas vlterius fieri. nō posse desistant a talibus: ad ꝗ. ⁊. de cōcess. prebē. detestanda.

e ¶ Nō ꝓcedēdo: qdā male itelligentes dicūt ꝗ ꝓhiberi emphitheosim ⁊ alios contractus a iure permissos: sed non est verum ⁊. j. est posita disiunctiua ſz hui ic intellectui contradicit: nec est presumenduz ⁊ c. ⁊. de ele. ecclesia vestra. ij. ⁊. eo. lib. c. ti. cum expediat. hoc ergo sonat lſa. qz nō ꝓhibet papa bona ipsa alienari forma ⁊ casibus alias a iure permissis: sed ꝓhibet submissiones fieri. Jo. an.

f ¶ Alienādo: vendendo: ꝓmutando.

g ¶ Casibus: casus habes notatos. xij. q. ij. in summa.

h ¶ Aduocādo. i. tanq̄ ab aduocatis recognoscendo.

i ¶ Partibus: gallicanis.

k ¶ Non modicum: ad modicū ergo tempus possunt vocari in patronos vel defensores: quia tūc ī modico tēpore nō est periculū. ff. de iudi. si debitori. pōt autē dici modicuz tempus. ī. r. an. vel. ꝑm guil. ⁊ gar. relinq̄t iudicis arbitrio et quo ꝗ nō determinatur inspecto statu ecclesie: ⁊ imminenti periculo ⁊ conditione personarum: vt. ⁊. ō offi. deleg. de causis. ff. de iure ō li. l. j. in fi.

l ¶ Iuramenti: nō debet esse vī cinum iniquitatis. ⁊. de iureiurn. c. i. cum suis cōcor.

m ¶ Secutū. j. de reg. iur. accessorium. cum suis cōcor.

n ¶ Prescribendi. C. de agri. ⁊ cē. quēadmodum ī fi. li. xj. ⁊ est hoc speciale cum alias ex inutili ꝛcto transferatur dominium ⁊ minus iustus titulus det cāmprescribendi: ⁊ de hoc no. de prescriptio. si diligenti. ff. de dolo ⁊ eleganter. ⁊. C. de suffra. l. vna.

o ¶ Officio. i. officij sui executiōe: ⁊ dicit gar. q̄ ⁊ a bñficio est suspensus: de ap. pastoralis vbi de ꝗ. p ¶ Administratione tēporaliū: de solu. quorūdam.

q ¶ Denūciare: sumptū fuit ex canone. ij. q. vij. quapropter. ī auc. coll'. ij. de non alie. aut pmn. re. ec. §. ij. q̄ incipit. iconomū. clericus ergo videns ꝓlatū ī hoc deliquere denūciare debet: qō si nō fecerit punitur: vt ꝗ: ⁊ si iurasset non accusare: nihilomin⁹ denunciat. ⁊. de iureiur. quēadmodum. in fi. ⁊ nō obstante ꝓmissiōe obedientie accusat: de accusa. ex parte.

r ¶ Sic granata: ad idē. ⁊. e. li. de elec. cupientes. §. cetez. ⁊. c. si cōpromissari⁹ l fi.

s ¶ Triēto: hoc referas tā ad suspensionez prelatoz q̄ clericorū.

t ¶ Nacten⁹. idē ꝑm guil. ⁊ gar. si post istā ꝓstitutionē ifra duos menses a tpe publicationis in aut. vt facte no. ꝓsti. ī rubrica. in pn. ti. qō verum puto nisi pus hoc sciuerit ad hoc. ⁊. e. li. de preben. cū singula.

v ¶ Competentē. s. trinā. xxiiij. q. iij. de illicita. de sen. ex. sacro nisi facti necessitas aliud suaderet. j. de sen. excō. cōstitutionem.

x ¶ Dimittāt. tolle qō ē. j. excōicationis ⁊ c. ī hīgk casu necessaria ē monitio: ſz sequēti non. y ¶ Et ꝛctib⁹: nūqd dēat obstuari l ꝛctib⁹ licite factis ānectit.

z ¶ Lege. vt si lex vel pactū fuit appositū in ꝛctu illud fuerit: alias fiat qō exigit natura ꝛct⁹: ⁊ sic ꝛctus ex cōuētione legē accipiūt. j. de re. iur. ꝛctus cum suis cōcor.

ponere[b] absqz capituli sui cōsensu[c] ⁊ apostolice sedis licentia speciali[d] non concedendo[e] bona ipsa iura in emphitheosiz seu alias alienādo[f] in forma ⁊ casib⁹[g] a iure ꝓmissis sed constituendo vel recognoscendo seu profitendo ab illis ea tanquam a superioribus se tenere seu ab ipsis eadem aduocando[h] prout in quibusdam partibus[i] vulgariter dicitur auoier: vel ipsos patronos vel aduocatos ecclesiarum seu bonorum ipsarum perpetuo aut ad tempus nō modicuz[k] statuēdo. ¶ Cōtractus āt oēs etiā iuramenti[l] pene vel alterius cuiuslibet firmitatis adiectione vallatos quos de talibus alienationibus huiusmodi licentia ⁊ consensu cōrigerit celebrari ⁊ quid ex eis secutum[m] fuerit: decernimus adeo viribus omnino carere: vt nec ius aliquod tribuant nec prescribendi[n] etiam causam parēt.

¶ Et nihilominus prelatos qui secus fecerint ipso facto ab officio[o] et administratione[p]: clericos etiam q scientes contra inhibitionem predictam aliquid esse presumptuz id superiori denunciarē[q] neglexerint: a perceptione beneficiorum que in ecclesia obtinent sic grauata[r] triennio[s] statuimus esse suspensos.

¶ Laici vero qui prelatos vel capitula ecclesiarum seu alias personas ecclesiasticas ad submissiones huiusmodi faciendas hactenus[t] cōpulerunt: nisi post competentem[v] monitionem remissa submissione quam per vim vel metum exegerant ecclesias et bona ecclesiastica eis submissa taliter in sua libertate dimittant[x]. ¶ Illi vero qui decetero prelatos vel personas easdem ad talia facienda compulerint: cu

⁊ ¶ Secus: vsurpando contra naturā vel pactum appositum.

? ¶ Restituendo: ⁊ sic non sufficit a grauaminibus abstinere nisi vsurpata restituat. xiiij. q. vj. c. j. j. de reg. iur. peccatum.

¶ Licet. Hec decretum est quotidiana ⁊ habet bonā materiam ⁊ potest dubidi qz primo ponit thema de pmutare volētib⁹ vbi sunt expectātes qō diffinit ibi: nolum⁹: ⁊ ponit motiuū. i. equitatē ⁊ ei⁹ rō ibi: q̄ alias. Do. No. qz q expectat primaz vacantem: primā cōsequi hz: fallit ꝗ in casibus quos diri. ⁊. ō ꝓben. qz sepe. ⁊ de cōces. preben. si soli. Jo. an.

y ¶ Diocesi: nō excludit ĩmo includit ciuitatez ad idem. l. xiij. di. sōrum. ⁊. c. li. de tē. or. cum nullo. j. rii. de of. ordi. cuz eps ad ꝗ. ff. de seruis expor. pacto. cui non obstat de reseri. rodul. qz in rescriptis ad lites logk q̄ sunt odiosa: ⁊ includak etiā ecclesia cathedralis ad ꝗ. ⁊. de ꝓbo. sig. cum clerici nō ob. ⁊. de ꝓben. q̄uis. i. quia ibi est ambitio.

a ¶ Auctoritate ap. idem puto ⁊ multo fortius si expectat auctoritate reservationis legatoruz vt receptionis. capituli.

b ¶ Porro: idē ⁊ multo fortius puto si expectarent quam vincerent acceptādam. nam plus afficit prebenda p istā granā q̄ p illā vt diri. ⁊. de cōces. preben. si soli. ad fi.

c ¶ Iuris. ⁊. e. quesitum.

d ¶ Beneficia: ꝗ large intelligit: vt minora ⁊ maiora bñficia dignitates ⁊ ꝓbēdas etiā cōprehēdat: i. q. iii. si qs dator. ⁊. de cōces. pbē. c. ii. ⁊. ō ꝓ. fi. tua. qō optie et ꝓbat. j. ō re. iur. c. i. vbi diri ō ꝗ.

e ¶ Collationē: qd si non spectāt ad collationem ſz ad cōfirmationē tm. Item qd si ptinent ad collationez sui ⁊ alteri⁹ vel sint illa ī diuersis dioce. in his q̄stionib⁹ primo vt q̄ nō hēat locum ꝗ decre. rō qz p pmutationē non possumus negare qui vacent bñficia: deberentur ergo expectāti pmā vacaturz ō rigore ⁊ ēitate iuris: ſz eqtas scripta vult q̄ nō debeant: ē ergo tenēda regula nisi ī ea pte q̄ vitiata reperit. C. de ap. pcipimus. ⁊ sic nō vt a lſa recedēdū ⁊ nisi casus mutet regula nō vitiet ad hoc facit. ⁊. de ꝓbē. cū in illis. vbi aliud est dicere ad collationē: aliud ad ꝓfirmationē. ad idē. c. c. ī fi. ⁊. e. ti. c. vlt. vbi aliud est vlcere ad collationē tuā: aliud tuā ⁊ alteri⁹. Sans pōt dici cōtrariū. ⁊ ō ꝗ dictum fuit: quia sic fuit quesitū vñ p illa ēba potius factū vt narrari: q̄ iurz diuersitas poni. In prima igit qōe ipedit expectās: sed ad hoc vt teneat permutatio erit necesse q̄ iterueniat illoz ꝓsensus qui bñt eligere: ad hoc de of. fi. archi. ad ꝗ ī fi. In secūdo casu fiat ī manibus vtriusqz libera resignatio vel quilibet in manibus sui epi: vel alter alteri cōmittet: quod melius vt: ad hoc de sen. ex. cum illorū nec video quare aliud ī casib⁹ istis q̄ in expresso. Inspiciamus ergo solū: an licite fiat permutatio vt p expectationes non expediatur: hoc dicat. decr. ad hoc facit finis huius capituli.

f ¶ Libere: vt simonia vitet. de pac. cum pridem.

g ¶ Fraude. pone ī terminis p decre. ⁊. e. li. de renū. c. ij. ⁊. cū pmutak beneficiū: qō sperabak ī primo vacaturū: vt precludak via expectanti.

h ¶ Resignant: ⁊ si resignata cōferank alijs q̄ permutare volentib⁹ si valet collatio: vt in cle. e. ti. c. vno.

i ¶ Rigori: sic. C. de iudi. placuit. C. de furtis ⁊ ser. cor. l. si qs fuo. de ꝗ. ⁊. de transac. c. vlt.

k ¶ Minime: istud facit pro eo quod. ⁊. dici.